

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **M. H.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 9. 2025, č. j. 15 A 30/2025 – 45,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 13. 10. 2025 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) směřující proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 9. 2025, č. j. 15 A 30/2025 – 45.

[2] V souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Městský soud stěžovatele usnesením ze dne 15. 4. 2025, čj. 15 A 30/2025 – 16, částečně osvobodil od soudních poplatků v rozsahu 90 % výše poplatku. Stěžovatelova poplatková povinnost za kasační stížnost tedy činila částku 500 Kč.

[3] Stěžovatel soudní poplatek současně s podáním kasační stížnosti nezaplatil a ani nedoložil, že je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Namísto toho kasační stížnost spojil s žádostí o plné osvobození od soudních poplatků a návrhem na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[4] O žádostech stěžovatele Nejvyšší správní soud rozhodl usnesením ze dne 12. 11. 2025, č. j. 21 As 217/2025-19, kterým zamítl žádost stěžovatele o plné osvobození od soudních poplatků (výrok I.), zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti (výrok II.) a vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku ve výši 500 Kč (výrok III.) a k předložení plné moci udělené jím advokátovi k zastupování v řízení

o kasační stížnosti (výrok IV.). V odůvodnění tohoto usnesení Nejvyšší správní soud uvedl, že shledal kasační stížnost zjevně bezúspěšnou, a proto nebyla splněna jedna z podmínek ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. pro osvobození stěžovatele od soudních poplatků. Z toho důvodu Nejvyšší správní soud zamítl také stěžovatelův návrh na ustanovení zástupce, neboť jak vyplývá z § 35 odst. 10 s. ř. s., existence předpokladů pro osvobození od soudních poplatků je nezbytnou podmínkou pro ustanovení zástupce.

[5] Usnesení č. j. 21 As 217/2025-19, kterým byl stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve lhůtě 15 dnů a k předložení plné moci udělené advokátovi rovněž ve lhůtě 15 dnů, bylo stěžovateli doručeno dne 22. 11. 2025 (viz doručka na č. 1. 20 spisu Nejvyššího správního soudu). Posledním dnem lhůty k zaplacení soudního poplatku a k předložení plné moci udělené advokátovi tudíž bylo pondělí 8. 12. 2025. Stěžovatel však do tohoto dne (ani k datu vydání tohoto rozhodnutí) soudní poplatek nezaplatil, a to i přesto, že byl o negativních důsledcích nesplnění poplatkové povinnosti řádně poučen. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

[6] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to absenci povinného zastoupení advokátem, přestože k tomu byl usnesením č. j. 21 As 217/2025-19 rovněž vyzván, nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. Postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má totiž přednost před odmítnutím návrhu pro absenci právního zastoupení advokátem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016-70, či ze dne 22. 3. 2018, č. j. 8 As 227/2017-35).

[7] Nejvyšší správní soud rovněž nepřehlédl, že se stěžovatel v podání ze dne 29. 11. 2025 označil za oběť trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby, který spatřoval v zamítnutí jeho žádostí již zmíněným usnesením č. j. 21 As 217/2025-19, a znovu požádal o plné osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Skutečnost, že se stěžovatel cítí být obětí trestného činu však nelze považovat za podstatou změnu okolností, která by vyžadovala o procesních návrzích stěžovatele znovu rozhodnout. Stěžovatel tím fakticky jen vyjadřuje nesouhlas s postupem Nejvyššího správního soudu, což ovšem nic nemění na důvodu zamítnutí jeho předchozích žádostí, tedy že jeho kasační stížnost zjevně nemůže být úspěšná (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2026, č. j. 22 As 214/2025 – 40; nebo ze dne 14. 1. 2026, č. j. 4 As 203/2025 – 31).

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3, věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 25. února 2026

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu